

Sygn. akt II K 170/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Magdalena Buczyńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 09.11.2016r, 20.12.2016r, 09.06.2017r, 14.07.2017r, 20.09.2017r, 09.10.2017r, 13.11.2017r, 10.01.2018r, 14.03.2018r, 01.02.2019 roku na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. L. (1) c. A. i H. zd. C. urodzonej (...) w W.

Oskarżonej o to, że :

W dniu 16 czerwca 2015 roku w L. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadziła D. L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24.387,36 złotych w ten sposób, że wprowadziła w błąd Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L. L. C. co do istnienia zadłużenia z tytułu zaległych świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniej M. L. (2) w wyniku czego Komornik Sądowy dokonał w dniu 29 czerwca 2015 roku zajęcia komorniczego rachunku bankowego o nr (...) należącego do D. L. na kwotę 38372,38 złotych z czego w dniach 29 czerwca 2015 roku i 02 lipca 2015 roku Komornik zwrócił D. L. kwotę łączną 13985,02 złotych czym działała na szkodę D. L. w kwocie 24387,36 złotych tj. o czyn z art. 286§1k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego **M. L. (1)** uniewinnia od popełniania zarzucanego jej czynu;
2. Na podstawie art. 632 ust. 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyroku SR w L. z dnia 01.02.2019r. Sygn. akt II K 170/16

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona M. L. (3) i pokrzywdzony D. L. wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015 roku sygn. akt VII C 549/13 Sądu Okręgowego w W. VII Wydział Cywilny uzyskali rozwód. Pierwszy wyrok Sądu Rejonowego dla W. sygn. akt VI RC 508/09 zasądzający alimenty od D. L. na rzecz jego córki M. zapadł dnia 01.10.2009 roku i zobowiązywał pokrzywdzonego do zapłaty alimentów w kwocie po 1000 złotych miesięcznie. Pokrzywdzony nie płacił ich. Przedmiotowe orzeczenie w dniu 30 czerwca 2010 roku zmieniono i zasądzono od pokrzywdzonego alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie. W toku sprawy rozwodowej postanowieniem o zabezpieczeniu z dnia 21.01.2014 roku zobowiązano pokrzywdzonego do zapłaty alimentów w kwocie po 800 złotych miesięcznie. W wyroku rozwodowym Sąd zasądził od D. L. na rzecz ich małoletniej córki M. L. (2) alimenty w kwocie po 1400 złotych miesięcznie. Pokrzywdzony od samego początku nieregularnie płacił zasądzone alimenty. Sąd orzeczeniem z dnia 30.06.2010 roku zobowiązał pokrzywdzonego do zapłaty zaległych alimentów w kwocie 6500 złotych oraz dokonywania bieżących wpłat na utrzymanie małoletniej córki, jednak D. L. nie zapłacił tej zaległości z 2009 roku. Płacił nieregularnie zaległe alimenty w kwotach po 500 złotych . Oskarżona M. L. (3) domagała się od niego zapłaty odsetek od płaconych

nieterminowo alimentów. W celu wszczęcia i przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego w dniu 06 marca 2015 roku oskarżona ustanowiła sobie pełnomocnika w osobie I. C., który w sposób fachowy miał wyliczyć przysługujące jej córce wierzytelności z tytułu zaległych alimentów i odsetek. Na podstawie dostarczonych mu przez oskarżoną tytułów wykonawczych w postaci odpisów wyroków zasądzających alimenty oraz dołączonych dowodów dokonanych przez D. L. wpłat wypełnił druki 3 wniosków egzekucyjnych obejmujących wierzytelności w kwocie 14.403,23 złotych z tytułu zaległych alimentów oraz kwoty 7225,07 złotych z tytułu zaległych alimentów. I. C. dniu 16 czerwca 2015 roku złożył je w kancelarii (...) komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w L.. W dniu 29.06.2015 roku na skutek nieprawidłowego wprowadzenia danych do systemu księgowego kancelarii komorniczej w toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano kwotę 35.486,65 złotych, która została przelana na rachunek nr (...) należący do M. L. (2) córki stron. W dniu 03.07.2015 roku w kancelarii komorniczej stawił się D. L., który przedłożył dowody uiszczonych wpłat na poczet alimentów. Po analizie dokonanych przez pokrzywdzonego przelewów ustalono, że rzeczywiście pokrzywdzony D. L. zalega z zapłatą świadczeń alimentacyjnych na kwotę 1.640,10 złotych oraz z tytułu nieterminowo regulowanych alimentów wyliczono odsetki na dzień 16.06.2015 roku na kwotę 1635,93 złotych. Łącznie pokrzywdzony D. L. na dzień 16.06.2015 roku zalegał z zapłatą kwoty 3.276,03 złotych na rzecz swojej córki M..

Oskarżona M. L. (3) ma 47 lat, posiada wykształcenie wyższe z zawodu jest dziennikarzem, jest rozwiedziona, na utrzymaniu posiada córkę w wieku 18 lat, utrzymuje się z pracy na zlecenie i osiąga dochód w kwocie 2500zł brutto miesięczne, była karana z art. 270kk, nie była leczona psychiatrycznie ani odwykowo. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

-wyjaśnień oskarżonej M. L. (3) (k.34-35, 90-92)

- zeznań świadków D. L. (k.68-69, 17-19 zbioru C) I. C. (k. 144-148, 200-204, 250-252) L. C.(k. 69-70, 29-30 zbioru C, 213-214, 249-252), M. N. (k. 212-213), oraz następujących dowodów;

k. 49-50 odpis wyroku zaocznego,

k. 51-53, 194, 187-188 odpis wyroku,

k. 54-59, 87-90 kserokopie operacji bankowych,

k. 60-63, 180, 192-193, 195, kopie wniosków egzekucyjnych,

k. 64-76, informacje Komornika Sądowego o zajęciach,

k. 77 informacja o uchyleniu zajęciach udziałów,

k. 78 informacja o uchyleniu zajęcia wierzytelności,

k. 79 uchylenie zajęcia wynagrodzenia za pracę,

k. 80-82, 83, 140-141, 225-227, 236 informacja Komornika Sądowego,

k. 84-86, 91-117, 179-182, 185 korespondencja mailowa,

k. 129-130, 98-99, 323 KRK,

k. 140 dane osobo-poznawcze,

k. 104-105, 184, 187-189 kserokopia pełnomocnictwa I. C.,

k. 106 protokół zdawczo-odbiorczy dokumentów,

k. 107-108, 110-116, 191 odpis postanowienia,

k. 109, 186, 228 pismo,

k. 258, 260, 263, 289 dokumentacja lekarska,

k. opinia sądowo-psychologiczno-psychiatryczna 294-301

oraz akta Kmp 43/15 komornika Sądowego L. C.

Oskarżona M. L. (3) w postępowaniu przygotowawczym oraz przed Sądem nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że aktualnie są z pokrzywdzonym D. L. rozwiedzeni od kwietnia 2015 roku. Pierwszy wyrok zasądający alimenty sygn. akt VI RC 508/09 Sądu Rejonowego dla W. z dnia 01.10.2009 roku zobowiązywał D. L. do zapłaty alimentów w kwocie po 1000 złotych miesięcznie. Pokrzywdzony nie płacił ich, następnie zmieniono w/w orzeczenie i zasądzono alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie. W wyroku rozwodowym Sąd zasądził od D. L. na rzecz ich małoletniej córki M. L. (2) alimenty w kwocie po 1400 złotych, które ten wpłacał na konto bankowe córki w banku (...) S.A.. M. L. (3) wskazała, że ona jest pełnomocnikiem córki do jej rachunku i ma prawo dokonywania wypłat z w/w rachunku do kwoty 3000 złotych. Oskarżona wyjaśniła, że pokrzywdzony od samego początku nieregularnie płacił zasądzone alimenty. Sąd zobowiązał pokrzywdzonego do wyrównania zaległych alimentów w kwocie 6500 złotych. D. L. nie zapłacił jej zaległości zgodnie z zobowiązaniem Sądu lecz płacił zaległe alimenty po 500 złotych, ratalnie wobec czego postanowiła domagać się zapłaty odsetek od płaconych nieterminowo alimentów. Pokrzywdzony nie chciał zapłacić jej odsetek i nie kontaktował się z nią. Oskarżona wyjaśniała, że nie potrafiła samodzielnie obliczyć należnych odsetek regulowanych alimentów dlatego ustanowiła pełnomocnika do postępowania egzekucyjnego i wręczyła mu dowody wpłat aby obliczył należne odsetki. W dniu 16 czerwca 2015 roku jej pełnomocnik I. C. złożył wypełnione przez siebie wnioski egzekucyjne z wyliczonymi przez siebie kwotami do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w L. L. C. o zapłatę zaległych odsetek i zaległych alimentów na łączną kwotę 15.000 złotych. Wyjaśniła, że komornik przelewał na konto jej córki kwotę 35.486,65 złotych tytułem wyegzekwowanych wierzytelności. Podała, że nie pytała komornika skąd wyegzekwowana kwota, po 3-4 dniach otrzymała wiadomość mailem od komornika ze wskazaniem prawidłowo wyliczonej kwoty oraz informację że komornik wyrównał z własnych środków z pokrzywdzonym różnicę w nadwyżce sumy wierzytelności. Oskarżona wyjaśniła, że otrzymane pieniądze przeznaczyła na utrzymanie córki. Pokrzywdzony nie żądał od niej zwrotu pieniędzy i nie kontaktuje się z nią. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej albowiem są one konsekwentne, logiczne wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie w tym: zeznaniami I. C., L. C., M. N., odpisami wyroków, wnioskami egzekucyjnymi, którym Sąd dał wiarę. Nie zawierają one istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu co do szczerości i prawdziwości tych wyjaśnień.

Świadek D. L. w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że z oskarżoną są rozwiedzeni, jest zobowiązany do płacenia alimentów na swoją córkę M. L. (2). Wskazał, że wysokość zasądzonych alimentów była zmienna. Od 2009 roku miał zasądzone alimenty w kwocie po 1000 złotych miesięcznie jednak nie wiedział o nich bo zostały zasądzone wyrokiem zaocznym i ich nie płacił. Orzeczeniem z dnia 30.06.2010 roku Sądu Rejonowego dla W. zasądzono alimenty w kwocie po 500 złotych miesięcznie, od stycznia 2014 roku postanowieniem zabezpieczającym zobowiązano go do płacenia alimentów w kwocie 800 złotych, a od 23 kwietnia 2015 roku w kwocie po 1400 złotych miesięcznie. Zeznał, że w czerwcu 2016 roku komornik zajął mu około 38.000 złotych. Po rozmowie z nim i po okazaniu dowodów wpłat Komornik L. C. próbował wstrzymać przelew ale okazało się to niemożliwe. Podał, że komornik telefonicznie kontaktował się z oskarżoną ale ta nie przyjechała do jego kancelarii na konfrontację. Wskazał, że komornik L. C. zwrócił mu 14.000 złotych a kwota 25.000 złotych jest w posiadaniu oskarżonej M. L. (3). Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w części poza faktem, że nie zalegał z wierzytelnościami alimentacyjnymi albowiem jak wyliczył komornik L. C. z tytułu niepłaconych alimentów na dzień 16.06.2015 roku D. L. zalegał oskarżonej zapłatę kwoty 1640,10 złotych oraz z tytułu nieterminowo regulowanych alimentów wyliczono odsetki na dzień 16.06.2015 roku na kwotę 1635,93 złotych. Łącznie pokrzywdzony D. L. na dzień 16.06.2015 roku zalegał z zapłatą kwoty 3276,03 złotych na rzecz swojej córki M.. W pozostałej części Sąd dał wiarę jego zeznaniom albowiem są one konsekwentne spójne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranym w sprawie materiale dowodowym, potwierdzają je dowody w postaci

odpisów wyroków zasądzających alimenty, treść zeznań świadka I. C., potwierdzenia wpłat oraz treść wyjaśnień oskarżonej, którym Sąd dał wiarę.

Świadek L. C. zeznał że prowadził postępowanie egzekucyjne z wniosku oskarżonej M. L. (3) w sprawie sygn. akt Kmp 43/15. Wskazał że egzekucji podlegały alimenty zaległe w kwocie 10.500 złotych wraz z odsetkami i bieżącymi alimentami po 800 złotych na łączną kwotę 21.000 złotych. W wyniku aktualizacji systemu komputerowego dokonano zajęcia kwoty wyższej niż dochodzona i zajęto kwotę 38372,38 złotych. Kwota ta została przekazana po 4 dniach wierzycielce i tego samego dnia stawił się w kancelarii dłużnik D. L. okazując dowody wpłat. Świadek wskazał, że próbował cofnąć przelew ale było za późno. Wysłali do oskarżonej wiadomości SMS i maile, które odebrała ale wezwania pocztą nadanego do niej o stawiennictwo nie odebrała. Podał, że osobiście nie rozmawiał z oskarżoną a rozmawiał z nią asesor komorniczy M. N.. Wskazał, że w sprawie mógł wysyłać maile do I. C. i z nim rozmawiać. Świadek przyznał, że kojarzy I. C. i wskazał, że mógł on występować w tej sprawie jako pełnomocnik, choć w aktach komorniczych nie było pełnomocnictwa. Wskazał, że nie odnotowano kto składał wnioski egzekucyjne czy była to oskarżona czy I. C. i czy były dołączone załączniki. Przyznał, że Sąd Okręgowy wytknął mu że na prezentacie nie było odnotowywane czy pismo o wszczęcie egzekucji jest z załącznikami czy nie. Podał, że z akt wynika, że do wniosków egzekucyjnych załączono jedynie tytuły wykonawcze nie ma natomiast dowodów wpłat dokonywanych przez oskarżonego. Wskazał, że przy rejestracji wniosku pracownica jego kancelarii popełniła błąd bo nie знаła aktualizacji systemu i błędnie obliczyła okres odsetkowy. Wskazał, że swoich należności w kwocie 13989,02 złote dochodzi od oskarżonej na drodze postępowania cywilnego i nie wnosił o ściganie oskarżonej. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, jako konsekwentnym, logicznym, spójnym i wzajemnie się uzupełniającymi z innymi dowodami którym Sąd dał wiarę tj. zeznania świadka M. N. i aktami sprawy Kmp 43/15.

Świadek M. N. zeznał, że był asesorem komorniczym w kancelarii komornika sądowego L. C.. Podał, że zwyczajem w kancelarii było to, że to księgowa dokonuje wyliczeń należnych wierzytelności na podstawie danych wprowadzonych przez jednego z dwudziestu pracowników kancelarii, przyjmującego dokumenty i wnioski egzekucyjne. Nie był w stanie wyjaśnić dlaczego w drodze egzekucji wyegzekwowano kwotę wierzytelności wyższą niż dochodzona. Podał, że to księgowa wprowadzała dane do programu komputerowego. Regułą było to, że aplikanci i asesory dzwoniли do księgowej zatrudnionej u komornika i ona podawała dokładny stan wierzytelności na dzień spłaty. Wskazał, że sam jedynie wzrokowo weryfikował czy kwoty wyliczane we wniosku egzekucyjnym zgadzają się z należnościami z tytułów wykonawczych. Zeznał, że na pewno potwierdzeń przelewów wpłat od D. L. nie było w aktach komorniczych Kmp 43/15. M. N. zeznał, że nie pamięta czy w toku postępowania egzekucyjnego oskarżona miała pełnomocnika. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako spójnym i logicznym oraz skorelowanym z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w tym z wyjaśnieniami oskarżonej, zeznaniami świadka L. C..

Świadek I. C. zeznał, że był pełnomocnikiem – pośrednikiem finansowym oskarżonej w kilku sprawach posiadał pełnomocnictwo, do działania w jej imieniu. Podał, że składał w jej imieniu wnioski o wszczęcie egzekucji wobec dłużnika D. L. z tytułu niepłacenia alimentów i odsetek od nieterminowych wpłat. Przyznał, że od oskarżonej otrzymał potwierdzenia wpłat dokonanych przez D. L. i odpisy wyroków zasądzających alimenty i wszystkie te dokumenty osobiście dołączył do wniosków egzekucyjnych, które złożył u komornika. Podał, że zgodnie z pełnomocnictwem dokonał obliczeń należnych wierzytelności i wpisał je do wniosków. Należności wyliczył na kalkulatorze a wyliczenia sprawdził komornik i widziała je też oskarżona. Wskazał, że jest pośrednikiem finansowym i audytorem więc osobą fachową i takie wyliczenia wierzytelności i odsetek nie stanowią dla niego problemu. I. C. podał, że pamięta iż coś we wnioskach było korygowane na polecenie komornika, który sprawdzał i weryfikował dokumenty. Wypowiedział oskarżonej pełnomocnictwo w dniu 14.12.2015 roku po wezwaniu oskarżonej na policję. Oddał jej wszystkie posiadane dokumenty. Podał, że oskarżona obwiniała go o to, że wszczęto postępowanie karne. Wskazał, że oskarżona nie jest fachowcem i nie umiała obliczyć należności wierzytelności nie sprawdzała wyliczonych przez niego kwot pod względem rachunkowym a tylko odczytała ich treść. Podał, że otrzymywał pisma jakie wysłał komornik do oskarżonej i w nich nie zgadzały się kwoty nienależnie pobranych środków. Podał, że oskarżona jest bardzo zadłużona w bankach, ZUS i Urzędzie Skarbowym. M. L. (3) powiedziała mu, że nie zwróciła pobranych środków bo przelała je na poczet innych należności i nie ma już pieniędzy. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka częściowo w zakresie w

jakim opisał jak doszło do wyliczenia kwot wierzytelności na podstawie przedłożonych mu przez oskarżoną odpisów wyroków i dokumentów przelewów wpłat oraz w zakresie w jakim potwierdzał, że składał wnioski o wszczęcie egzekucji do kancelarii komornika L. C., którego znał. W pozostałym zakresie w jakim podał, że dołączył do wniosków egzekucyjnych potwierdzenia wpłat dokonywanych przez oskarżonego Sąd nie dał mu wiary albowiem w aktach komorniczych brak jest takich dokumentów.

Sąd dał wiarę opinii biegłych psychiatry i biegłej psycholog odnośnie zeznań świadka I. C., co do których biegłe stwierdziły iż stanowią one wartościowy materiał dowodowy. Biegłe w opinii wskazały, że nie stwierdzają u świadka zakłóceń w zakresie postrzegania, odtwarzania spostrzeżeń ani skłonności do konfabulacji.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

M. L. (3) została oskarżona, o popełnienie przestępstwa z art. 286§1kk polegającego na tym, że w dniu 16 czerwca 2015 roku w L. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadziła D. L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 44387,36 złotych w ten sposób, że wprowadziła w błąd komornika Sądu Rejonowego w L. L. C., co do istnienia zadłużenia z tytułu zaległych świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniej M. L. (2) w wyniku czego Komornik Sądowy dokonał w dniu 29.06.2015 roku zajęcia komorniczego rachunku bankowego nr (...) należącego do D. L. na kwotę 38372,38 złotych z czego w dniach 29.06.2015 roku i 02.07.2015 roku komornik sądowy zwrócił D. L. kwotę łączną 13.985,02 złotych czym działała na szkodę D. L. w kwocie 24387,36 złotych. Zgodnie z treścią art. 286§1kk przestępstwo oszustwa może być popełnione jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala przypisać oskarżonej M. L. (3) iż swoim działaniem wypełniła w/w znamiona przestępstwa z art. 286§1kk. Jak ustalono w postępowaniu oskarżona z uwagi na niepłacenie w terminie zasądzonych alimentów próbowała wyegzekwować zaległe alimenty oraz kwotę odsetek od nieterminowo płaconych alimentów od D. L.. W tym celu ustanowiła sobie pełnomocnika I. C., który w sposób fachowy miał wyliczyć przysługujące jej córce M. L. (2) wierzytelności z tytułu zaległych alimentów i odsetek od nieterminowych wpłat. Świadek I. C. w swoich zeznaniach również potwierdził, że to on na podstawie dostarczonych mu przez oskarżoną tytułów wykonawczych w postaci odpisów wyroków zasądzających alimenty oraz dowodów dokonanych przez D. L. wpłat miał wypełnić 3 wnioski egzekucyjne i złożyć je u komornika. Przyznał również, że po wezwaniu przez komornika dokonywał ich korekty zaś oskarżona jedynie je podpisała bo z uwagi na brak fachowego przygotowania nie potrafiła sama wyliczyć przysługujących M. L. (2) należności. Bezsprzecznie wyliczone przez I. C. należności przysługujące oskarżonej nie były prawidłowe. Jak ustalono na podstawie przesłuchania na skutek nieprawidłowego wprowadzenia danych do systemu księgowego kancelarii komorniczej doszło również do wyegzekwowania wyższej niż dochodzona należności. Jednak po dokładnych wyliczeniach ustalono, że rzeczywiście pokrzywdzony D. L. zalega z zapłatą świadczeń alimentacyjnych na kwotę 1640,10 złotych oraz z tytułu nieterminowo regulowanych alimentów odsetki na dzień 16.06.2015 roku w kwocie 1635,93 złotych. Łącznie pokrzywdzony zalegał z zapłatą kwoty 3.276,03 złotych (k.225-226). Faktycznie wyliczenie należności jest trudne o czym świadczy fakt, że profesjonalnie zajmujący się tym Komornik L. C. potrzebował kilku dni i wsparcia systemu komputerowego oraz księgowej do wyliczenia kwot odsetek, które na przestrzeni lat od 2009 roku są wartościami zmiennymi. Trudno zatem działaniom oskarżonej, która jak wskazywała nie potrafiła prawidłowo wyliczyć należności i ustanowiła w tym celu pełnomocnika który również nie wypełnił prawidłowo wniosków egzekucyjnych przypisać, iż działała ze z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadzenia w błąd i doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. L.. Należy wskazać, że również komornik L. C. w toku dokonywania stosownych obliczeń wskazał, że dłużnik alimentacyjny zapewne w sposób zaplanowany dokonując poszczególnych wpłat dokonywał ich w częściach, często nie wskazywał (k.225) okresu jakiego dotyczą lub nie wpisywał prawidłowego tytułu przelewu, co wprowadzało chaos i utrudniało obliczenie należności. Nie można zatem stwierdzić, że oskarżona działała ze z góry powziętym zamiarem wprowadzenia w błąd komornika w celu uzyskania korzyści majątkowej. Sąd nie przyjął również iż oskarżona swoim działaniem dopuściła się przywłaszczenia przelanych jej przez komornika pieniędzy. Należy zauważyć, że jej zachowanie nie zrealizowało

znamion przedmiotowego przestępstwa z art. 284kk. Należy zauważyć, że wyegzekwowane należności zostały przelane na konto córki stron M. L. (4) a nie konto oskarżonej, która jest jedynie pełnomocnikiem do rachunku. Ponadto jak wyjaśniała M. L. (3) pokrzywdzony nie kontaktował się z nią i nie żądał zwrotu pieniędzy nie można zatem przyjąć że oskarżona swoim działaniem wypełniła znamiona przestępstwa z art. 284k.k. Mając powyższe na uwadze w oparciu o treść zasady z art. 5§2k.p.k. Sąd uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu uznając, że jej zachowanie nie wypełniło znamion przestępstwa z art. 286§1kk ani z art. 284k.k. O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 632 ust. 2 kpk.